

1908 have vi gennemgaaende været oppe omtrent paa den Højde, vi nu ere, og der er ingen som helst Grund til at tro, at Kravene navnlig til Samfærdselsudgifter ville synke. Jeg har inden Forelæggelsen af Finanslovsforslaget søgt at skaffe mig saa meget Overblik, som det var muligt, over disse Ting, og det ærede Medlem nævnedes ogsaa, at jeg overfor Udvalget havde omtalt de Udgifter, som ere blevne mig opgivne som nødvendige fra de forskellige Forvaltningsgrene for den kommende Femaarsperiode. Jeg har nu ikke ladet mig nøje med at tage disse Udgifter, som de ere blevne mig forelagte, jeg har søgt paa forskellig Maade at danne mig en Mening om, hvorvidt de vare mere eller mindre nødvendige, mere eller mindre paa-trængende. Resultatet har været, at de kunne reduceres, og det var heller ikke godt, om de ikke kunde det, thi alene fra Vandbygningsvæsenet, Statsbanerne, Privatbaneanlægene og Telegrafvæsenet har man opgivet mig ønskelige, ja, efter disse Administrationers Mening i høj Grad ønskelige og for den væsentligste Dels Vedkommende endog nødvendige Udgifter, der for Femaarsperioden 1912—17 løbe op til 22 Mill. Kr. aarlig — altsaa alene for disse Administrationer. Ser jeg saa hen til andre ærede Kolleger, f. Eks. den højtærede Justitsminister, der sidder her lige foran mig, har han en stor Sindssygeanstalt under Opsejling. Der bliver ogsaa Udgifter ved Retsreformen og Udgifter til Fængsler. Jeg skal ikke føre Eksemplerne videre, men det er utvivlsomt, at der vil komme en Mængde nye Krav paa de forskellige Omraader, nye Krav paa Aktiverhvervelser og store Byggeforetagender, Anlæg og lignende, som vi sikkert for de flestes Vedkommende ikke kunne afvise. Det skulde ogsaa være underligt, om Udviklingen skulde gaa tilbage i saa Henseende, det vil den sikkert ikke. Man kan sige, at nogle af de Love, som bleve vedtagne i 1908, og som nu foranledige de største Udgifter, løbe jo en Gang ud, men intet er vissere, end at der staar udenfor Døren en Mængde Krav, som kun med største Vanskelighed holdes tilbage, og som ville slippe ind ad enhver Sprække, som en udløben Lov af 1908 lader aaben. Og saa har jeg endda ved mine Beregninger ikke medtaget de fjærnere Fremtidsopgaver, der vente os, og som, saa vidd jeg ved, nyde Sympati hos det ærede Medlem fra Langeland og det ærede Medlem fra Kalundborg, Opgaver som Stor-

strømsbroen eller Etableringen af Rødby-Femern-Routen.

Jeg sagde før, at Indtægtsbudgettet, hvis man skulde lægge det nu efter de forløbne ret gunstige Maaneder, nok kunde sættes noget højere, men saa maatte man ogsaa, hvis man nu skulde forelægge Finanslovens Udgiftsside, sætte denne væsentligt højere. Det er et lidt vanskeligt Punkt at tale om, thi vi have endnu ikke Ændringsforslagslisten til tredie Behandling, men det turde maaske være en offentlig Hemmelighed, at den ikke er helt billig. Jeg har naturligvis fulgt nøje med i disse Forhold og søgt at holde saa meget igen som muligt. Jeg har fra Dag til Dag følt Forholdene paa Pulsen og vil antage, at Merudgiften bliver omtrent $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Saa er der forskellige Lovforslag, som dels allerede ere fremsatte, dels ere under Opsejling, og som ligeledes ville forårsage en betydelig Merudgift. Jeg kan forsikre ærede Medlemmer, at der bliver holdt igen saa meget som muligt, men der er Krav, som man ikke kan holde tilbage, Udgifter, som det ikke en Gang vilde være økonomisk at undlade at afholde. Naar der saaledes truer Naturkatastrofer eller lignende, som kunne ødelægge Værdier for mange Millioner Kroner, vilde det være en underlig Økonomi, om man ikke ofrede et forholdsvis meget mindre Beløb paa Anlæg, som kunne afværge dem. Alene de ved den sidste store Orkan foranledigede Ødelæggelser ville koste ret store Beløb. Nu har jeg naturligvis ikke været saa sangvinsk, at jeg ved Lægningen af Finansplanen ikke har taget Hensyn til, at den Slags Udgifter kunne komme. Ærede Medlemmer, som fulgte min Fremstilling i sin Tid, ville maaske erindre, at jeg regnede et Beløb af $6\frac{1}{4}$ — $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som det, der vilde løbe paa ved Tillægsbevillingsloven, ved Ændringsforslag til Finansloven og ved nye vedtagne Love. Jeg har nu ikke haft den Tendens, som det ærede Medlem fra Kalundborg formodede, at gøre Forholdene saa sorte som muligt, at skabe den stærkest mulige Modstand mod mig og mit Partiude i Landet ved i det hele at fremstille Forholdene saa fortvilet som muligt, men jeg har selvfølgelig søgt at komme Virkeligheden saa nær, som jeg kunde. Skulde jeg være falden for en Fristelse, kunde det vel snarere tænkes, jeg var falden for den at mildne lidt paa det i sig selv ret mørke Billede. Det ærede Medlem fra Langeland gjorde selv opmærksom paa, at